

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

Deschideți Domnului, voi, străjeri de la ieslea cuvântului! Vin nuntași, fiilor, iar Eu, Domnul, Îmi desfac sânul și le dau. Amin, amin, amin.

Mi-e duhul tot un dor după om. Mă așez cu zile de nuntă cerească pe pământ și îl chem pe om să-i dau din masa nunții Mele cu voi, fiilor de la iesle. Dau mereu să-l trag pe om sub mantia Mea, că el nu știe singur. Pe pământ nu mai este drum spre Mine, iar Eu Îmi cobor calea Mea spre om și îi spun: iată, omule, calea! Gătește-te pentru ea, că e dulce calea Mea cu omul, dar ție nu-ți mai spune nimeni de ea. Vin Eu să-ți spun și să te îmbiu pe calea vieții și să te deprind cu ea, că tu ești fără mângâiere și ești pribeag pe pământ. O, nu te teme! Vin Eu. Amin, amin, amin.

Mă așez cu zile de nuntă pe pământ, iar grădinile Mele se gătesc să-Mi primească nuntașii. Tu, poporul Meu mireasă, ești ostenit, căci cu tine Îmi lucrez slava nunții, că zilele de nuntă se gătesc cu trudă, dar bucură-te și veselește-Mi nuntașii, că Eu, Domnul, am sunat și i-am adunat din cele patru vânturi și îi hrănesc cu cuvântul și îi mângâi cu el și îi deprind să-Mi cunoască venirea și să se așeze întru ea precum tu te-ai așezat, poporul Meu mireasă.

Nu mai e pe nicăieri masă de cină pe pământ. Masă de mângâiere între Mine și om nu mai e. O, nu mai e omul deprins cu Mine la masa lui. Nimeni nu-i mai spune omului de masa Mea cu el. Mi-e duhul tot un dor după om, că omul e pribeag, și Eu vin din cer și îi țin calea și îl chem la masa Mea.

Omule, tu nu mai știi de bucurii, dar Eu îți ies în cale și îți mângâi duhul și te îmbiu spre Mine. Mă fac izvor răcoritor de suflet și Mă dau să Mă bei spre viața ta. Iată izvorul! Îmi desfac masa de nuntă și Mă pun pe ea cu multul, și Mă fac apă vie pentru sufletul tău și îți cer viața ta ca să ți-o înnoiesc, și apoi să te dezmiard și să te înmiresmez, precum vezi că fac cu poporul Meu mireasă, care trudește cu Mine pentru viața ta, omule pribeag. O, M-a trimis Tatăl pe pământ după om, și Eu vin, și Mă gătesc venind, și Mă așez în calea omului și îl învăț să Mă cunoască dacă bat la ușa lui, iar taina aceasta s-a pierdut din inima omului.

O, poporul Meu mireasă, hai să-l deprindem pe tot omul să știe ce este petrecerea Mea cu tine, nunta Mea cu tine înaintea fiilor oamenilor. Aceasta este venirea Mea cea de după două mii de ani, venire dulce și nu cu mânie venire. Am venit și te-am chemat, și tu M-ai auzit și Mi-ai cunoscut glasul. Iar Eu apoi te-am cuprins și te-am născut din acest cuvânt și te-am împodobit cu frumusețe din cer și ți-am dat nume nou și te-am numit mireasă, poporul Meu, iar tu faci voia Mirelui. Acum întindem masa nunții pe pământ și vestim în patru zări să vină cei chemați, iar pe cei ce vin îi așezăm la masă și le dăm duh ceresc, duhul mângâierii le dăm. Cel ce se lasă spre mângâierea Mea, acela se pătrunde de ea și Îmi cunoaște venirea și vine la ea și se hrănește din ea, căci Eu aici vin, aici, unde Mi-am pregătit loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, și cu ei să-Mi aștern pe pământ slava Mea, cuvântul Meu care cheamă omul la masa Mea. O, n-aș mai strânge masa Mea de pe pământ, masa Mea cu omul, căci duhul și mireasa mereu zic: „*Vino!*“. Și Eu mereu vin la glasul miresei, dar mireasa Mi-e mică, și trudesco din greu prin ea pe pământ, și sprijin pentru ea nu găsesc. Dar Eu sunt Cel ce sunt, și biruiesc pentru ea și pentru slava Mea înaintea oamenilor, ca să vină oamenii spre ea și să-Mi lărgesc cortul nunții tot mai mult și să-l bag pe om sub ocrotirea Mea, că e greu pe pământ. Geme pământul la Mine și Îmi spune mereu că e greu jugul lui, că e prea mult păcat pe pământ, și e mare cât șapte mii de ani.

Voiesc, omule, să te deprind să nu mai faci păcat, că Eu am făcut cerul și pământul pentru binecuvântare, nu pentru blestem, iar păcatul tău este blestem peste pământ. Voiesc acum să te

deprind să auzi glasul Meu și să ieși înaintea Mea și să te primenești pentru ca să Mă primești. Cu zile de iubire, cu zile de nuntă Mă aștern în calea ta, iar zilele mâniei sunt pentru cei ce nu vin. Dar vino, omule, vino la chemarea Mea și ia mângâiere, și vei putea cu ea dacă iei. Sunt Fiul Tatălui Savaot, și Mi-a dat Tatăl să-ți dau împărăția Lui și s-o faci vie peste tine și să te sfințești pentru ea și să zici: „*Tatăl nostru, Care ești în cer, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta pe pământ ca și în cer, Tată*“. Așa să zici, omule pribeag, că Eu pe ucenicii nunții Mele așa i-am învățat să ceară la Tatăl, și să se facă ucenicii Mei dacă cer așa, căci fiii Tatălui sunt cei ce fac voia Tatălui. Amin.

Voi, cei ce ați venit la glasul Meu care vă cheamă la nuntă, deschideți-vă auzul și înțelegeți că fiii Tatălui sunt cei ce fac voia Tatălui, și aceștia spun: „*precum în cer așa și pe pământ, Tată*“. Îmi desfac cărarea și vin și vă învăț să fiți ca în cer pe pământ, că aceasta este voia Tatălui. Puțin, puțin, și nu va mai fi pe pământ decât voia Tatălui și fiii ei, căci Tatăl așa voiește. Amin.

Am venit pe pământ să fiu viața omului. Omule, tu ai viața ta, și ți-e dragă. O, de ce ți-e dragă viața ta? Plata ei e moartea. De ce ți-e dragă viața ta, omule? Am venit să fiu Eu viața ta, că Eu ți-am plătit-o cu moartea Mea pe cruce, dar am înviat, și sunt viu pe veci, și am viață pentru tine, omule, și vreau să-ți dau viață. Viața Mea este voia Tatălui în om, iar ție, omule, ți-e dragă viața ta și n-ai iubire dacă faci așa. Cum să fac să te deprind cu tainele vieții și să le iubești apoi? Cum să fac, omule? Tu n-ai peste tine păstori după inima Mea, iar pe tine te copleșește dorul de viața ta. În tine însă plânge duhul vieții veșnice, și tu nu știi să-i ascuți suspinul. El te cheamă dinăuntru tău, și tu nu știi să-i cunoști chemarea.

După ce omul a căzut din veșnicie, ea a rămas în om ca un dor care-l cheamă mereu spre ea pe om. După ce omul s-a înălțat peste Dumnezeu, s-a abătut apoi de la calea vieții și s-a lăsat spre păcat, și și-a făcut apoi viața lui omul, viața cea cu păcat, viață care se naște din păcat.

De șapte mii de ani te strig, omule! Mi-a părut rău că te-am făcut. Tu te-ai smuls din Mine și ți-ai făcut viața ta, și Mi-a părut rău că te-am făcut. N-ai mai vrut să fii după chipul și asemănarea Mea. De șapte mii de ani Mă doare că n-ai mai vrut. Am venit după tine apoi, ca să-ți dau viața Mea. Și ți-am dat-o. Tu însă n-ai luat din ea. Și iarăși vin să ți-o dau. Iată-Mă pe urma ta. Vreau din nou să te fac. Facerea pe care vreau acum s-o pun peste tine este viață fără de moarte. Dar tu vrei, oare? Suspină în tine duhul vieții veșnice, și tu nu te oprești să-i ascuți suspinul. El te strigă dinăuntru tău, și tu nu știi să-i auzi chemarea. Trudesc din greu pe urma ta, și tu nu Mă vezi, omule, că nu poate omul să vadă slava Mea și să rămână viu. Vreau să te fac asemenea Mie și să Mă vezi trudind în urma ta pentru viața ta, că scris este: «*Vor fi asemenea Lui cei ce-L vor vedea*». Te îmbiu spre izvorul vieții. Cuvântul Meu este izvorul. Voi întezi în tine dorul după viață și Mă voi așeza tot mai mult în calea ta cu izvorul vieții și îți voi desluși tainele lui și te voi umple de dor de viață, căci viața ta e fără dor de viață dacă n-ai în ea viața Mea. Aștern masă de nuntă între Mine și tine, și cât aș vrea să știi să vii la nuntă! O, la nuntă trebuie haină de nuntă, că altfel Mirele nu poate la masa Lui cu tine. Nici o masă nu va mai fi pe pământ. Curând, curând va rămâne numai masa nunții, iubirea dintre Mire și mireasă, iubirea cu care începe veșnicia. Amin.

O, fii ai oamenilor, vă învăț iubirea cea adevărată. Pe vremea lui Noe M-am uitat pe pământ și am văzut pe fiii lui Dumnezeu ademeniți de fiii și fiicele oamenilor, și s-a stricat iubirea pe pământ. Când am văzut așa, Mi-a părut rău că l-am făcut pe om, și i-am zis lui Noe să-și facă barca de salvare pentru el și pentru fiii lui, căci fiii și fiicele oamenilor atrag potop peste pământ. Și a fost potop pe pământ, și pământul a fost cuprins de ape, și i-am salvat pe fiii lui Dumnezeu, i-am salvat dintre fiii oamenilor prin potop. Iar acum ce voi face? Neamul omenesc s-a făcut potop pentru fiii lui Dumnezeu, căci fiii oamenilor sunt cu multul, iar cei ce sunt cu Mine sunt puțini. Ce voi face, oare?

Iată ce fac: vin cu masă de nuntă pe pământ. Aceasta fac. Chem la masa Mea pe tot omul. Noe tot așa a făcut. Întâi le-a spus tuturor de Mine și de vestea Mea pentru scăparea lor și i-a chemat pe toți la scăpare, dar nici unul n-a voit să creadă și să vină. Și apoi, păcatele lor au făcut potop peste pământ, și pământul a fost prins sub ape cu tot ce era pe el. Acum însă va fi minune fără seamăn. Eu, Domnul, îi voi ridica pe ai Mei și îi voi ocroti și îi voi mângâia, și pe mulți îi voi răpi, precum Mi-am răpit pe poporul Meu de azi cu care-Mi aștern pe pământ slava cuvântului Meu, venirea Mea pe calea cuvântului.

Voiesc să-i strâng pe mulți la sânul Meu și să le dau viață, că nu au oamenii viață. O, cine să le dea viață oamenilor? Nu este pe pământ om ca să poată da viață. Vin Eu și dau. Veniți să vă dau! Gustați și vă mângâiați. Gustați din vinul Meu. Eu sunt Cuvântul Cel ce dă viață, iar viața este lumina oamenilor. Cine n-are lumină, să vină să ia. Să vină! Amin, amin, amin.

Acum dau mângâierea Mea la cei osteniți de drumul spre izvor. Voi, cei ce știți să veniți la izvor, să știți că e mare taină să știți să veniți. Voi, cei ce veniți la nuntă, învățați-vă cu haină de nuntă, că Eu când voi veni voi căuta la haina omului și îl voi întreba de ea. Amin.

Iată grădinile Mele, și în ele mireasa Mea, poporul Meu mireasă, popor frumos, împodobit cu haina nunții și cu candela arzând tot timpul. Vă dau din când în când grădinile Mele ca să vă desfățați cerește în ele. Căutați să știți taina mângâierii cerești, că dacă Eu, Domnul, nu Mă pot mângâia cu voi, cei ce veniți în grădinile Mele, nici voi nu vă puteți mângâia. Veniți cu dorul plin de Mine când veniți. Izvorul acesta e apa vieții. Spălați-vă fața în el, că e vindecător. Cuvântul Meu e mângâierea. Luați-l și întăriți inimile voastre și nu uitați că Eu sunt blând și smerit cu inima, căci așa voiește Tatăl să fie fiii Lui.

Dorul după om Mă sfâșie de șapte mii de ani. Mi-e duhul zdrobit și Mi-e dor de omul cel zidit de mâna Mea. De omul cel nou Mi-e tare dor. Am venit acum două mii de ani de la Tatăl și M-am făcut Omul Cel nou. Să Mă ia tot omul în el, că de aceea M-am făcut Om. Să Mă caute toți fiii oamenilor, că iată-Mă cum vin după om ca să-i dau viață din viața Mea.

Suflu cu cuvântul și îi adun pe cei ce vin și le dau din masa nunții. Mângâiați-vă, voi, cei veniți la nuntă! Sunt Mirele nunții. Cu cântări dulci, cu vorbiri dulci, cu duh de bucurie să petreceți, că Eu, Domnul, sunt flămând de voi și Mi-e dor, căci dorul după om e tot ce mai am. Dar Eu vreau omul. Vreau să-i trag pe toți la masa Mea, la masa mângâierii, căci viața este lumina oamenilor. Amin. Dați zor bucuriilor nunții. Bucurați-vă și vă veseliți ca în cer, căci aici sunteți în grădinile Domnului. Eu, Domnul, am grăit și am făcut. Amin.

Iar mâine, din nou vă voi îmbrățișa în cuvânt. Vă voi învăța, vă voi mângâia, vă voi hrăni și vă voi spune de iubire, căci iubirea, Eu sunt. Amin, amin, amin.

12/25-08-2001